

DƏRDİMİN YORĞANI QALIN

Dərdimin yorğanı qalın,
Çək üstümə, üşüyürəm.
Arzularım ayaqyalın,
Daşımaqdan tövşüyürəm.

Xırda-xırda səpələdim
İçimə haqqın qanını.
Üzümə tutub gedirəm
Düzüb qoşduğum yalanı.

Fikirlərim qalıb cılpaq,
İçimdə sözüm talandır.
Düşüncələrim od tutur,
Qəlbimdə dözüm talandır.

Ömür sayım yarpaq-yarpaq,
Xəzəl olub can üşüdür.
Ruhum gəzir sınıq-salxaq,
Harayımı kim eşidir?

Qara kağızda ağ yalan,
Vətən-vətən dilək açır.
Haqsızlığa qalxan əllər,
Hər yetənə bələk açır.

BİR KÖRPƏ AĞLAYIRDI

*(Bir körpə anasının qucağında
elə ağlayırdı ki...)*

Ağlama, a körpə, ağlama belə,
Sən hələ nə görüb, nə götürmüşsən?
Ömrün günlərini bir-bir ələyib,
Hələ ildən- ilə ötürməmişsən.

Hələ keçməmişsən dərd körpüsündən,
Hələ arzuların aşib-daşmayıb.
Ömrün hər zilləti, hər bir zülməti
Qəlbində, könlündə heç dolaşmayıb.

Haqlı ola-ola, üstünə bəzən
Haqsız əllərindən daş atılmayıb.
Cəlladlar əlinə keçməyib ömrün,
Yaşının üstündən yaş atılmayıb.

Nəcibə İLKİN

O zaman sən belə yanıqlı ağla,
Oysun ürəyini sözün xəncəri.
Yarda etibarı, dostda inamı
Gözləyib sən neçə illərdən bəri.

Ardınca qaçdığın ümidlərinin
Dizi qırılmayıb, könlü sınmayıb.
Kiminsə eşqindən qəlbin od tutub,
Sevda yollarında alovlanmayıb.

Yazmayıb bəxtini qara kürsülər,
Gözlərin tanımır bu kor dünyanı.
Hələ görməmişsən ürək ağrıdan,
Üstünə atılan şəri, böhtanı.

Hələ ürəyinə eşqin harayı,
Saçına sevdanın dəni düşməyib.
Ağlayıb qəlbimi üzmə havayı,
Bəxtin ki heç əldən-ələ düşməyib.

Hələ görməmişsən könül dağını,
Qəlbin çəkilməyib min yerdən şişə.
Saxla gələcəyə ağlamağını,
Ömrünü vaxt biçib, zaman dəyişər...

Hələ düşməmişən çətinə, dara,
Gözlərin dərd çəkib, yol aramayıb.
Gəzib tellərində fələk əlləri,
Saçını qəm yuyub, dərd daramayıb...

Saxta söz, saxta dost durub qarşında,
Açılan könlünü qıfillamayıb,
Oyub ürəyini düz yalanıyla,
Səni öz məmindən oğurlamayıb....

Yurdunu dağıdıb, köçürməyiblər,
Qaçqın olmamısan doğma vətəndə.
O zaman hönkürüb ürəkdən ağla,
Tək-tənha qalasan küçə tinində.

BİR YORĞUN YOLÇUYAM

Taleyin yolları çox yorur məni,
Seçə də bilmirəm ağı qaradan.
Dünyaya gələndən dərd yumağışam,
Neynirdi yaradıb məni Yaradan?!

Dərdlərin ilməsin ha sökürəmsə,
Deyən yox hansını istəsən, seç, get.
Allaha üz tutub yüz arzu dilə,
Tale sən deyəni demirsə, keç, get.

Bu dünya mənimçün bir qəm yuxusu,
Alıb qucağında yelləyir məni.
Deyəsən, yerin də açıq yaxası,
Şum edib min yerdən belləyir məni.

Çatdıra bilmirəm fikirlərimi,
Qalırım yer ilə göy arasında.
Kağız da, qələm də durub qəsdimə,
Məni bişirirlər söz yarasında.

Bir yorğun yolçuyam, xurcunumsa boş,
Əlimdə balaca söz çomağım var.
Mənim kirpiyimdə tale yüklü daş,
Mənim can çuxamda dərd yamağım var.

BURAX ƏLLƏRİMİ...

Burax əllərimi, qoy çıxım gedim,
Nəyinə lazımdır sənin bu sevgi?
Həsreti gözümə qoy sıxım gedim,
Olsun ürəyimə qənim bu sevgi.

Nə əhlət daşıyam, nə ümid yeri,
Yorulub, yoğrulub qəm ağacıyam.
Burax əllərimi, qoy çıxım gedim,
Bəlkə, bir ürəyin ehtiyacıyam...

Ağacdən yonulub, daşdan yonulub
Bəxtimin naxışlı oyuncağıtək.
Qıfıl da asılıb könül taxtından,
Nəzəri qaytaran göz muncuğutək.

Burax əllərimi, a sevda yolçum,
Kirpiyim asılıb göz yaşlarımdan.
Qurtara bildimi, sevəm də səni
Taleyin atılan bəd daşlarından.

Burax əllərimi, qoy çıxım gedim,
İsti baxışında əriyən buzam.
Bu ömrün qışında axı nə edim?
Mən sevgi bağına gec gələn yazam.